

يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورُهُ

وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٣٢﴾

32 Onlar laf ebeliği ile, birkaç üfürüklük nefesle Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Halbuki kulluk sözleşmesindeki ortak taahhütlerini, Allah'a iman, kulluk ve sorumluluk bilincini şuur altına iterek örtbas edip inkârda ısrar eden kâfirler hoşlanmasalar da, Allah nurunu tamamlamaktan, İslâm'ı hakim kılmaktan asla vazgeçmez.

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ

وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾

33 Allah, Rasûlünü toplumda hakça bir düzen gerçekleştirmek için, hak yolu aydınlatan bilgiler ve Hak Din ile hak bir şeriatla, âdil medenî kurallarla özgürce sorumluluklarını yerine getirmek üzere gönderendir. İlâhlığında, otoritesinde, mülkünde, tasarruflarında, Allah'a ortak koşan, başka otoriteleri de olan müşrikler hoşlanmasalar da, dinini, şeriatını bütün inançlara, rejimlere üstün ve hâkim kılmak için göndermiştir.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ

وَلَا يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾

34 Ey imân edenler, yahudi hahamları ile hristiyan rahiplerinin bir çoğu, insanların mallarını haksız yere yerler, insanları Allah yolundan, İslâm'a girmekten, İslâmî hayatı yaşamaktan alıkorlar, engelleyici tedbirler alırlar. Altın ve gümüşü biriktirip de, Allah yolunda, İslâm uğrunda, ferdî ve içtimaî yardımda bulunmazlar. Karşılık gözetmeden, gönüllü harcamazlar. Onlara, can yakıp inleten müthiş azâbı haber ver.

يَوْمَ يُخْمَى عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ

هَذَا مَا كَنْزْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ ﴿٣٥﴾

35 Biriktirilen, saklanan altın ve gümüşler, Cehennem ateşinde kızdırılıp, sahiplerinin alınlarının, yanlarının ve sırtlarının dağlanacağı gün:

“- İşte bunlar dinî ve insanî yardımlardan esirgeyip de kendiniz için, birbiriniz için biriktirdiğiniz servettir. Artık yıgmakta olduğunuz şeylerin azâbını tadın” denir.

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ

يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ

فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً

وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾

36 Allah'ın, gökleri ve yeri yarattığı gün, Levhimahfuz'da tesbit ettiği kayıtlarda Allah katında, ayların sayısı on ikidir. On iki aydan dördü savaşın haram olduğu aylardır. İşte bu haram aylarla ilgili hüküm, insanlığı, insanî değerleri ve düzeni ayakta tutan dinin, medeniye-
tin, zamanla değişmeyen tabii hukuk kurallarını içeren şerîatin hükmüdür. Bu aylarla ilgili Allah'ın koyduğu yasakları çiğneyerek kendinize, birbirinize zulmetmeyin.

İlâhlığında, otoritesinde, mülkünde, tasarruflarında, Allah'a ortak koşan müşrikler nasıl size karşı topyekün savaşıyorlarsa, siz de onlara karşı topyekün savaşın. Bilin ki, Allah kendisine sığınıp, emirlerine yapışarak günahlardan arınıp, azaptan korunanlarla, kulluk ve sorumluluk şuuruyla, haklarına ve özgürlüklerine sahip çıkarak şahsiyetli davranan, dinî ve sosyal görev

lerinin bilincinde olan, Kur'an esaslarını

benimseyerek korunan mü'minlerle,

müttakilerle beraberdir.